

Sofaerne Sejrede

Vi havde d. 13. juni valg til Europaparlamentet. Det er traditionelt det valg der interesserer færrest vælgere, og så skulle vi for første gang i danmarkshistorien stemme på en søndag! Derfor var det ingen overraskelse at sofaerne sejrede. Stemmeprocenten blev ny bundrekord 47 %, og på valgstedet Sønderbro Forsamlingshus, hvor jeg var tilforordnet, var stemmeprocenten kun 37 %. Vi har set i avisoverskrifterne at Socialdemokraterne sejrede, men det tæller kun som en andenplads.

Sofaerne sejrede!

Venstre fik et rigtig dårligt valg, Vi vandt 5 mandater ved sidste valg, men fik kun 3 denne gang. Danmark skulle denne gang kun besætte 14 pladser i parlamentet mod 16 sidste gang. Denne reduktion skyldes medlemsudvidelsen, hvor alle gamle medlemslande skulle afgive pladser i parlamentet for at give plads til de nye lande. Men ved valget i 1999 gik plads nr. 15 og 16 til Socialdemokraterne og Junibevægelsen, så vort nederlag er reelt 2 mandater.

Når dette er sagt, skal vi ønske Socialdemokraterne tillykke med den store fremgang, og vi skal specielt hæfte os ved, at den nye rekordindehaver i personlige stemmer, Poul Nyrup Rasmussen er 100 % tilhænger af EU. Denne gang har Socialdemokraterne forstået at finde en god rolle til en vraget formand, og han er nok manden, der kan samle Socialdemokraterne om en mere udelt positiv holdning til EU.

Valgkampen var ellers betydelig bedre end ved sidste valg. Emnerne var i langt højere grad EU politik end parlamentarikernes lønninger og rejsegodtgørelser. Det betød også, at EU modstanderne fik et rigtig dårligt valg. Junibevægelsen havde regnet med mindst 2 mandater. De fik kun et, og da de finansierer deres kampagne med partiskat og fremtidige oplysningsmidler fra parlamentet, er de i denne skrivende stund i betalingsstandsning og går konkurs eller må indgå en akkord med deres kreditorer.

Folkebevægelsen mod EU var ved at ryge helt ud af parlamentet men fik det sidste danske mandat, takket være valgforbund med Junibevægelsen, så nu kan Ole Krarup benytte sine oplysningsmidler til at sagsøge statsministeren for mandatsvig i forbindelse med underskriften af den kommende EU-traktat. Det absurde teater kan fortsætte, men det er måske en del af den danske kultur?

Det var også valget, hvor kendte medlemmer af Folketinget fik de store personlige stemmetal. Vi har nævnt Poul Nyrup Rasmussen som fik 408 000 personlige stemmer. Gitte Seeberg fik 125 000 personlige stemmer og kom som eneste konservative i parlamentet. Vor spidskandidat Karin Riis Jørgensen fik 91 000 stemmer - samme antal som Socialdemokraternes nr. 2, Henrik Dam Kristensen.

Der er således ingen tvivl om årsagen til Venstres nederlag. Vor kandidatliste var for svag - specielt var vor spidskandidat slet ikke kendt nok. Ved sidste valg fik Bertel Haarder 180 000 personlige stemmer. Noget tyder på, at det er svært for et parti at have regeringsledelsen i Danmark og samtidig stille med en stærk kandidatliste. Men pressen har også sin del af ansvaret. Hverken TV nyhedsredaktionerne eller aviserne interesserer sig ret meget for Europaparlamentet. Med Ole B. Sørensens ord: ” Det er nemmere for en dansk europaparlamentariker at komme på forsiden af Financial Times end at blive nævnt på side 20 i en dansk morgenavis.

Det betyder desværre, at spidskandidater skal findes på den hjemlige politiske arena. Det er derfor vælgerne opfatter Europaparlamentet som en politisk pensionistforening. Det fortjener europæisk politik ikke.

Ole B. Sørensen fik 24 000 stemmer og er 1. suppleant til parlamentet. Ole fik et flot valg i Viborg og Ringkøbing Amter, men det rakte ikke, bl. a. fordi selv spidskandidaten skulle bruge 40 000 partiliste stemmer til at opnå valg. Vort 3. mandat Anne E. Jensen fik 42 000 personlige stemmer og blev kun valgt på grund af Venstres listeforbund med de Konservative.